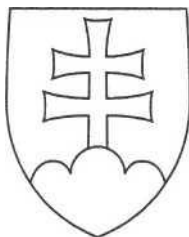

PO - Úf SOI	
Došlo: - 1 06 . 2015	
Podateľfek	étóuípse <i>ijj/ig-</i>
fríwhfřgsty	Vy&avuãe: <i>i\J</i>

6S/165/2014 - 28
7014201534

!j

v

■ *OvO rozac-ouuye
nsílooudk)*
>*r*vorjiíViti **

t u.

Srcoský súd v Košiciach
diãwt ^ 6 0 S 2015

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Končeka a členov senátu JUDr. Evy Baranovej a JUDr. Valérie Mihalčínovej v právnej veci žalobcu Bubo-style spol. s r.o., Obchodná 17/9, Sečovce, práv. zast. JUDr. Jozef Brázdil, advokát, AK Brázdil Brázdilová, Trhová 1, Zvolen proti žalovanému Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie, Prievozská 32, Bratislava, v konaní o žalobe žalobcu proti rozhodnutiu žalovaného zo dňa 20.10.2014 č. SK/0384/99/2014 takto

r o z h o d o l :

Žalobu z a m i e t a .

Žalobcovi právo na náhradu trov konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Žalobou napadnutým rozhodnutím uvedeným v záhlaví tohto rozsudku žalovaný podľa ust. § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“) uložil žalobcovi pokutu vo výške 170,- eur. V dôvodoch svojho rozhodnutia žalovaný argumentoval tým, že: „Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej len SOI) v Banskej Bystrici pre Banskobystrický kraj rozhodnutím uložil účastníkovi konania - Bubo-style spol. s r.o. - peňažnú pokutu vo výške 170,- eur pre porušenie povinnosti podľa § 18 ods. 10 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení zákona č. 397/2008 Z.z. a o zmene a doplnení niektorých

Inšpektormi SOI bolo pri vykonanej kontrole zo dňa 15.10.2013 v prevádzkami: BUBO-STYLE, Ethno shop, Nám. SNP 48/71, Zvolen zistené porušenie povinnosti predávajúceho viesť evidenciu reklamácií so všetkými zákonom požadovanými údajmi a na požiadanie orgánu dozoru ju predložiť na nazretie.

Proti tomuto rozhodnutiu účastník konania podal odvolanie.

Odvolací orgán podľa § 59 ods. 1 Správneho poriadku preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni. Podľa ods. 2, ak sú preto dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.

Preskúmaním veci v odvolacom konaní nebol zistený dôvod na zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia. Povinnosťou predávajúceho bolo viesť evidenciu reklamácií so všetkými zákonom požadovanými údajmi a na požiadanie orgánu dozoru ju predložiť na nazretie: čo účastník konania nespĺnil.

Vykonanou kontrolou SOI zo dňa 15.10.2013 v prevádzkami: BUBO-STYLE, Ethno shop, Nám. SNP 48/71, Zvolen bolo zistené, že predávajúci nepredložil orgánu dozoru na nazretie evidenciu o reklamáciách, nakoľko ju nevedol. Uvedeným konaním účastník konania porušil § 18 ods. 10 zákona o ochrane spotrebiteľa.

Za zistené nedostatky, ako predávajúci v zmysle § 2 písm. b/ bod 1 zákona o ochrane spotrebiteľa v plnom rozsahu zodpovedá účastník konania.

V odvolaní účastník konania nevedol žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, ktoré by ho zbavovali zodpovednosti za zistené nedostatky.

V podanom odvolaní účastník konania poukazuje na to, že evidencia obsahuje prijaté a vybavené reklamácie, nakoľko však v kontrolovanej prevádzke neboli uo doby vykonania kontroly uplatnené žiadne reklamácie, evidencia nemohla byť predložená. Výklad zákona v zmysle predkladania prázdneho záznamu je podľa názoru účastníka konania nezmyselný a šikanózný. V odôvodnení rozhodnutia poukazuje správny orgán na porušenie práv spotrebiteľa a na mieru spoločenskej nebezpečnosti. Z odôvodnenia by malo byť zrejmé, v čom by mala spočívať spoločenská nebezpečnosť neuvedenia záznamu o tom, že nebola uplatnená reklamácia a čím bolo porušené právo spotrebiteľa, ak evidencia nebola vedená. Účastník konania žiada správne rozhodnutie zrušiť.

K tomu odvolací orgán uvádza, že Ústredný inšpektorát SOI so sídlom v Bratislave, ako príslušný správny orgán preskúmal podkladový materiál v predmetnej veci v celom rozsahu a dospel k záveru, že protiprávny skutkový stav bol zo strany SOI spoľahlivo preukázaný. Z podkladov k rozhodnutiu jednoznačne vyplýva, že pri kontrole SOI bolo spoľahlivo zistené, že účastník konania nevedol žiadnu evidenciu o reklamáciách. Podľa § 18 ods. 10 zákona o ochrane spotrebiteľa predávajúci je povinný viesť evidenciu o reklamáciách a predložiť ju na požiadanie orgánu dozoru na nazretie. Evidencia o reklamácii musí obsahovať údaje o dátume uplatnenia reklamácie, dátume a spôsobe vybavenia reklamácie a poradové číslo dokladu o uplatnení reklamácie. Zákon presne určuje, ktoré údaje má evidencia reklamácií obsahovať, pričom plní funkciu zdroja informácií pre kontrolné orgány pri zisťovaní závažnosti ohrozenia oprávnených záujmov spotrebiteľov v prípade výskytu vady výrobkov alebo služieb. Odvolací orgán ma teda za to, že zákon stanovuje predávajúcemu povinnosť viesť evidenciu o reklamáciách bez ohľadu na počet reklamácií. Tvrdenie účastníka konania o tom, že do času kontroly v kontrolovanej prevádzke nebola uplatnená žiadna reklamácia nebolo možné vzhľadom na absenciu evidencie reklamácií žiadnym spôsobom overiť.“ Rozhodnutie žalovaného bolo doručené žalobcovi dňa 24.10.2014.

Včas podanou žalobou zo dňa 22.12.2014, podanou v ten istý deň na poštovú prepravu, sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného, pričom ako dôvody žaloby uviedol ust. § 250j ods. 2 písm. a/, d/, e/ O.s.p.. V žalobe argumentoval nasledovne:

„K dôvodu žaloby podľa ust. § 250j ods. 2 písm. a/ O.s.p. uviedol v bode II žaloby: V merite veci ide o výklad ustanovení § 18 ods. 10 Zákona o ochrane spotrebiteľa č. 250/2007 Z.z. v znení neskorších predpisov. Prvostupňový orgán, ako aj žalovaný nám vytkli nespĺnenie povinnosti „viest' evidenciu reklamácií...“ podľa § 18 ods. 10 zákona č. 250/2007 Z.z.. Tvrdíme, že sme v relevantnom časovom období nemali na preskúmvanej predajni žiadnu reklamáciu zákazníkov, preto nemohla byť evidencia predložená. Je samozrejmé, že pokiaľ by reklamácia zákazníkom bola podaná, viedla by sa o nej písomná evidencia či už v elektronickej, alebo listinnej podobe.

Z doslovného znenia zákona vyplýva len povinnosť viesť evidenciu o reklamáciách (t.j. tých, ktoré skutočne boli podané), nie viesť evidenciu o tom, že reklamácie obchodníkovi neboli podané. Nie je možné reálne preukazovať, že niečo neexistuje. Pokiaľ žalovaný tvrdí, že sme mali viesť evidenciu o reklamáciách, išiel vo výklade zákona nad rámec zákonom uloženou povinnosťou, pretože zákon hovorí len o evidencii reklamácií - pričom, ak reklamácie neboli, nemohla logicky existovať ani ich písomná evidencia. Navyše evidencia mohla byť aj v inej listinnej, knižnej alebo zošitovej podobe - napr. elektronicke v počítači. Správny orgán v danom smere dokazovanie nevykonával, a preto ním zistený skutočný stav nebol správne a dostatočne zistený.

K dôvodu žaloby podľa usi. § 25uj ods. 2 písm. e/ O.s.p. okrem nesprávneho rozhodnutia vo veci samej namietame aj nedodržanie procesných lehôt podľa ust. § 49 zákona č. 71/1967 Zb. Správny poriadok. Správny orgán mal s poukazom na ust. § 49 ods. 1 Správneho poriadku rozhodnúť v jednoduchých veciach bezodkladne. Domnievame sa, že táto vec vzhľadom na jej skutkov stav nemôže byť označená za skutkovo, či právne zložitú. Napriek tomu správny orgán nerozhodol ani v predĺžených lehotách podľa ust. § 49 ods. 2 Správneho poriadku, čím porušil procesné pravidla, čo zakladá nezákonnosť rozhodnutia.“ Súčasne si uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia a náhradu súdneho poplatku 66,- eur.

Súd na základe ust. § 244 a nasl. O.s.p. podľa § 247 a nasl. O.s.p. preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe a po oboznámení sa s obsahom administratívneho spisu žalovaného, postupujúc v súlade s ust. § 250f O.s.p. za súhlasu účastníkov konania vyhlásil dňa 30.04.2015 rozsudok, ktorým žalobu žalobcu v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe zamietol z ďalej uvedených dôvodov.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmvajú súde na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

V správnom súdnictve preskúmvajú súde zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy (ďalej len „rozhodnutie správneho orgánu“), (§ 244 ods. 2 O.s.p.).

Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia, alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb, alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť (§ 244 ods. 3 O.s.p.).

Podľa ustanovenia § 247 ods. 1 O.s.p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Žaloba musí okrem všeobecných náležitostí podania obsahovať označenie rozhodnutia a postupu správneho orgánu, ktoré napadá, vyjadrenie, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie a postup napadá, uvedenie dôvodov, v čom žalobca vidí nezákonnosť rozhodnutia a postupu správneho orgánu, a aký konečný návrh robí (§ 249 ods. 2 O.s.p.).

Pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť (§ 247 ods. 2 O.s.p.).

Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 O.s.p.).

Pri preskúmaní zákonnosti a postupu správneho orgánu súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

Podľa ust. § 18 ods. 10 zákona predávajúci je povinný viesť evidenciu o reklamáciách a predložiť ju na požiadanie orgánu dozoru na nazretie. Evidencia o reklamácii musí obsahovať údaje o dátume uplatnenia reklamácie, dátume a spôsobe vybavenia reklamácie a poradové číslo dokladu o uplatnení reklamácie.

Ako z obsahu žaloby žalobcu vyplýva, tento urobil sporným výklad ust. § 18 ods. 10 zákona, pričom tvrdil, že žalovaný mu vytkol nesplnenie v tomto ustanovení uvedenej povinnosti a súčasne tvrdil, že v relevantnom časovom období nemal žalobca na preskúmanej predajni žiadnu reklamáciu zákazníkov, preto nemohla byť evidencia predložená. Považoval pritom za logické, že ak reklamácie neboli, nemohla logicky existovať ani ich písomná evidencia. Vytýkal žalovanému, že na skutočnosť, či má evidenciu reklamácií v počítači, dokazovanie nevykonal, a preto mal za to, že zistený skutkový stav nebol správne a dostatočne zistený.

Žalovanému súčasne vytýkal nedodržanie procesných lehôt podľa ust. § 49 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní, lebo žalovaný vo veci žalobcu nerozhodol bezodkladne, keďže nešlo o vec skutkovo, či právne zložitú a nerozhodol ani v predĺžených lehotách podľa ust. § 49 ods. 2 zákona o správnom konaní, čím porušil procesné pravidlá, čo podľa žalobcu zakladá nezákonnosť rozhodnutia.

Z obsahu administratívneho spisu žalovaného vyplynulo, že žalovaný dňa 15.10.2013 v prevádzkami žalobcu pri vykonanej kontrole zistil porušenie povinnosti predávajúceho viesť evidenciu reklamácií so všetkými zákonom požadovanými údajmi (dátumy uplatnenia reklamácie, dátum a spôsob vybavenia reklamácie a poradové číslo dokladu o uplatnení reklamácie) a na požiadanie žalovaného žalobcovi nepredložil evidenciu o reklamáciách. Kontrolná činnosť u žalobcu bola vykonaná na základe podnetu občana zo dňa 27.09.2013 č. 815/2013. V tomto pisateľ uviedol, že dňa 23.09.2013 v prevádzke žalobcu zakúpil šarkan. V prevádzke bol informovaný, že k šarkanovi má pribalené všetko potrebné, aj návod. Po príchode domov zistil, že v zabalenom šarkanovi nenašiel žiadne lanká ani rukoväť na ovládanie. Návod k šarkanovi bol len v anglickom jazyku. Fotokópia návodu k šarkanovi - bola prílohou podnetu. Kontrolnou činnosťou žalovaný súčasne zistil, že na viditeľnom mieste sa u žalobcu nachádza reklamačný poriadok, ktorého informácie a údaje neboli v súlade so zákonom o ochrane spotrebiteľa, pretože na reklamačnom poriadku bol uvedený nesprávne zákon č. 634/1992 Zb. v znení neskorších úprav a doplnení.

Predávajúca Veronika Ručková, ktorá bola oboznámená s obsahom záznamu uviedla, že šarkan bol kúpený dňa 23.09.2013, kedy bola prevádzka posledný deň otvorená, lebo od 24.09.2013 do 10.10.2013 bola prevádzka zatvorená z dôvodu, že bola hospitalizovaná v nemocnici a dodala, že zákazník jej volal, keď už bola v nemocnici a nemohla preto jeho požiadavku riešiť. Zákazník podľa nej sa môže dostaviť do prevádzkarne žalobcu so šarkanom a dokladom o kúpe, kde bude, ak uplatní reklamáciu, jeho reklamácia vybavená.

uviedla, evidenciu reklamácií nevie predložiť z dôvodu, že evidenciu reklamácií nemá. Na záver uviedla, že o kontrole, ako aj o reklamačnom poriadku bude informovať žalobcu do 18.10.2013. Záznam vlastnoručne podpísala.

Vychádzajúc z výpovede zamestnankyne žalobcu, ktorá výslovne uviedla: „Evidenciu reklamácií som nevedela predložiť z dôvodu, že ju nemáme.“, čo Veronika Ručková potvrdila svojím podpisom dňa 15.10.2013 v zázname z vykonanej kontroly jednoznačne vyvracia tvrdenie žalobcu uvedené v bode II žaloby.

Tvrdenie žalobcu v žalobe, že v relevantnom časovom období nemali na preskúmanej predajni žiadnu reklamáciu zákazníkov je vyvrátené výpoveďou zamestnankyne žalobcu p. V. R..

Súd k tomu uvádza, že výklad ust. § 18 ods. 10 prvej vety zákona je jednoznačný, ak toto ustanovenie uvádza cit.: „Predávajúci je povinný viesť evidenciu o reklamáciách a predložiť ju na požiadanie orgánu dozoru na nazretie.“.

Pokiaľ žalobca tvrdil, že vo výklade zákona žalovaný išiel nad rámec zákonom uloženou povinnosťou, pretože zákon hovorí len o evidencii reklamácií, pričom ak reklamácie neboli, nemohla logicky existovať ani písomná evidencia, je podľa názoru súdu absolútne neprijateľná, pretože aj keby skutočne žalobca žiadne reklamácie nemal uplatnené, bol povinný viesť evidenciu o reklamáciách so zákonnými náležitosťami, ako sa to vyššie uvádza v druhej vete ust. § 18 ods. 10 zákona.

Tvrdenie žalobcu, že evidencia mohla byť aj v inej ako listinnej, knižnej alebo zošitovej podobe - napr. elektronicky v počítači, tak ak by teoreticky aj bola takáto evidencia v počítači žalobcu vedená, tak by jeho zamestnankyňa p. R. mala o takejto evidencii ako predávajúca byť informovaná, čo vzhľadom na jej výpoveď bolo vyvrátené samou zamestnankyňou žalobcu.

Pokiaľ žalobca v bode III žaloby namietal nedodržanie procesných lehôt podľa ust. § 49 zákona č. 71/1967 zb. o správnom konaní a vytýkal žalovanému, že nerozhodol ani v predĺžených lehotách podľa ust. § 49 ods. 2 zákona o správnom konaní, čím mal porušiť procesné pravidlá, tak podľa názoru súdu táto námietka žalobcu taktiež neobstojí, pretože nedodržanie procesných lehôt na vydanie rozhodnutia nemohlo mať vplyv na vecnú správnosť a zákonnosť napadnutého rozhodnutia v zmysle ust. § 250i ods. 3 O.s.p., pretože rozhodnutie žalovaného malo byť síce vydané do 08.10.2014, ale s poukazom aj na dovolenkové obdobie v roku 2014, na predĺženie lehoty na rozhodnutie - upovedomenie zo dňa 04.07.2014, ktoré bolo doručené žalobcovi dňa 08.07.2014 sa mohlo stať, že žalované rozhodnutie bolo vydané až dňa 20.10.2014, to znamená o 12 dní, resp. 2 týždne neskôr, ako malo byť vydané, avšak zákon o správnom konaní s nedodržaním lehoty na vydanie rozhodnutia nespája právne dôsledky. Preto ani táto žalobná námietka žalobcu nie je dôvodná.

Preto súd z vyššie uvedených dôvod, neakceptujúc žalobné námietky žalobcu, žalobu žalobcu v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe podľa ust. § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol.

Žalobcovi ako neúspešnému účastníkovi konania v súlade s ust. § 250k ods. 1 O.s.p.

Senát vo veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z.).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie na Najvyšší súd Slovenskej republiky v Bratislave prostredníctvom Krajského súdu v Košiciach do 15 dní odo dňa doručenia rozsudku, pričom odvolanie musí byť písomné a v takom počte vyhotovení, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napadá, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

V Košiciach dňa 30. apríla 2015

v * < % ■ ,
 ■ £ r - n - l 9 >
 o /
 y J J Dr. Milan Konček

KRAJSKÝ SÚD
 v Košiciach
 18.
 Jij

Za správnosť vyhotovenia:

a ÚR SOS	
Kancelári	
Došlo:	-i 06. 2015
Podanie: <i>Ä</i> / T /	tela spisu:
Prilohy/lisij:	Jij) Vybavuja: